

ærede Finansminister: Hvis det ærede Medlem fra Kalundborg (Røde) vil gøre en Beregning over, hvad der er tilbage af de store Anlægsbeslutninger, som vi vedtog omkring 1908, vil han se, at der aarlig kræves adskillige Mill. Kr. i Kraft af disse Love. Jeg tør maaske sige til den højtærede Finansminister, at den Beregning, han opfordrer mig til at gøre, burde han selv have gjort. Den højtærede Finansminister burde have forelagt os en Beregning over, hvad der var tilbage af disse Love. Men jeg har ikke noget imod at gøre en Beregning, og jeg har gjort den, og det vil vise sig, at den højtærede Finansminister ikke paa nogen Maade kan paaberaabe sig dette som Grund for, at Normalbudgettet vil kræve 15 Mill. Kr. aarlig til Aktiverhvervelse. Der er Lovene om Personbanegaarden, Statsbanerne og Privatbanerne og Esbjerg Havn, det er disse Love, som særlig give sig Udslag paa den nye Statsaktiverhvervelsesparagraf. Naar vi have bevilget Budgettet for 1912—1913, vil der paa Bevillingen til Personbanegaarden være til Rest 4,4 Mill. Kr., paa Statsbaneanlægene vil der være til Rest: for Vejle—Give—Herning-Banen ca. 2 Mill. Kr., for Funder—Bramminge-Banen ca. 5,200,000 Kr., for Skern—Videbæk ca. 800,000 Kr., for Næstved—Hillerød ca. 9½ Mill. Kr. Paa Bevillingerne til Privatbaneanlægene, der af Høgsbro ved sidste Behandling her i Folketinget bleve anslaaede til 21 Mill. Kr., vil der være 16 Mill. Kr. tilbage, idet de 5 Mill. Kr. ere bevilgede. Af Bevillingen til Esbjerg Havn er der tilbage ca. 4,300,000 Kr. Tilsammen vil der paa alle disse Love være til Rest ca. 42 Mill. Kr. Men Spørgsmaalet bliver saa, hvorledes disse Beløb fordeles paa de følgende Aar. Der vil den højtærede Finansminister se, at i Finansaaret 1913—1914 vil Personbanegaarden antagelig kræve 2 Mill. Kr., Statsbanerne 2½ Mill. Kr., Privatbanerne 1 Mill. Kr. og Esbjerg Havn 1,4 Mill. Kr., hvis man deler det resterende Beløb hertil i 3 lige store Dele, Havnen skal jo være færdig i 1915—16. I Finansaaret 1914—15 ville Beløbene være de samme, i Finansaaret 1915—16 vil Personbanegaarden derimod gaa ned til 416,000 Kr. Det samlede Beløb bliver derfor kun 5,3 Mill. Kr. I de følgende fire Aar vil ikke mere restere til Personbanegaarden og heller intet til Esbjerg Havn, og tilbage bliver saa kun 3½ Mill. Kr. I de følgende Aar fra 1920—21 vil der ikke mere restere noget Beløb til Statsbanerne og kun 1 Mill. Kr. til Privatbanerne. Altsaa kræve disse Love i Aarene 1913—14 og 1914—15 7½ Mill. Kr.,

i 1915—16 5,3 Mill. Kr., fra 1916—17 til 1919—20 3,5 Mill. Kr. og fra 1920—21 1 Mill. Kr. Men hertil kommer, at saa snart Statsbanernes Anlæg ere afleverede til Københavns Kommune, vil der indkomme 15 Mill. Kr. med 1 Mill. Kr. om Aaret, hvorved Udgiftsbeløbet vil formindskes. Jeg er ganske enig i de Bemærkninger, som den højtærede Trafikminister fremsatte under Finanslovsforslagets Behandling, at det Beløb, som indkommer fra Københavns Kommune, nemlig 1 Mill. Kr., maa føres Statsbaneanlægene til Indtægt og følgelig formindske Udgifterne til de ekstraordinære Anlæg. Men yderligere kommer der ogsaa andre Beløb ind, idet Staten skal have Penge igen fra de Kommuner, hvor der anlægges Statsbaner, og endvidere skal Esbjerg Havn erlægge noget. — Jeg maa i denne Forbindelse have Lov til at spørge den højtærede Finansminister, hvorledes det forholder sig med det Beløb, som Esbjerg Havn efter Loven skal udbetale i det kommende Aar, jeg har ikke kunnet finde det paa det forelagte Finanslovsforslag. Efter Loven skulde Esbjerg Havn udbetale første Gang inden 1ste April 1913 ^{1/20} af det samlede Beløb, som den skal yde til Staten, nemlig 775,000 Kr. Jeg har ikke kunnet finde det Beløb, der andrager 38,750 Kr., opført paa Budgettet for det kommende Aar. — Endvidere er der Loven om Jernbaneskyld, som efter de Anskuelser, man havde, da man vedtog Loven her, vil bringe Staten Indtægter, selv om Jernbaneskylden ganske vist ikke hidtil er opført til noget stort Beløb. Jeg vil gerne spørge de Autoriteter, som have med denne Jernbaneskyld at gøre, hvorledes den har virket, om der er Udsigt til, at den vil indbringe noget Beløb udover, hvad man for Øjeblikket taler om, og hvilke Erfaringer man overhovedet har gjort her. Naar Forholdet er det, som jeg her har paavist, at disse store Anlægslove i Løbet af kort Tid svinde bort fra det af den højtærede Finansminister opstillede Normalbudget, har jeg Lov til at paastaa, at Finansministerens Erklæring om, at Normalbudgettet kræver 15 Mill. Kr. til Aktiverhvervelser om Aaret, er ganske urigtig og ikke har noget at støtte sig paa, og at det er utilraadeligt at opkræve saa store Skattebeløb til disse Aktiverhvervelser som dem, der nu forlanges, nemlig ca. 12 Mill. Kr. Jeg tror, at Befolkningen vil have sig meget frabedt paa et Grundlag som det af den højtærede Finansminister her fremlagte at faa Skatteopkrævning i den Grad.

Men det er ogsaa tydeligt, at Finansministeren selv føler Grunden un-